

ANY I

Llagostera, 10 de Juliol de 1910

Núm. 3

Qui siga confrare

que prengui candela

L'altre dia vareix veurer un home que pel seu posat y aspecte may hauria dit que fos tan mesquí y pobre d'esperit.

Al oferirli nostre repartidor el periodich se 'l tregué de devan ab mals modos y ab vocabulari groller y pinxesch insulta al noy y al nostre quincenari. Despres d'aquesta heroica valentia s'encaminá directament envers la taberna mes propera. Allá, assegut y voltat dels companys de sa calanya, la conversa s'encaminá promptement en vers la política, y..... l'haurian sentit, á'n aquell héroe.

Era lliberal, republicá, socialista ab

ribets d'anarquista, enemich constant del potentat y del burgés, es á dir, la síntesis de la llibertat. Pobre home!..... ¿No sap aquest infelis que com deya mol bé l'altre dia l'escritor Marcellí Domingo, «la llibertat haurá de tenir per simbol un llibre obert?»

Perque rebutja tan despectivament nostre periodich?

¡Ah! Poch serás tú d'aquells que 's cremen els ulls á la biblioteca.

Tu sentirás la vida d'una manera ben distinta de com la sentim nosaltres. ¿veritat?

Repareu una posta de sol.

Aquest cotidiá espectacle que 'ns dona la natura. N'hi ha que 'l contemplen plens de mística emoció, d'altres sorpresos per sos brillants colors segueixen ab interes llurs rapits cambis de

llum, d'altres, en fi, passen indiferents sense importalshi res tot lo que miran. D'aquestos serás tu, perque de lo contrari, l'instrucció 't donaría tolerancia y sensibilitat, mes l'ignorant es aixut d'entranyes, intrancigent, rutinari enemich de tota novetat que vaigi en vers la cultura y el progrés.

Y per aixó nosaltres socis de CHANTECLER, que molts no hem asolit una instrucció sólida procurém obtenir per nostre propi estors la cultura que 'ns falta y oferim les columnes de nostre periodich á tothom qui vulga contribuirhi sense preguntar qui es, y ens sembla que mereixem mes amor y tolerancia, puig nosaltres procurem fer cultura, sana alegria per l'esperit y tranquilat complerta dintra petita esfera social.

UN SOCI.

Ullada històrica

La presa de la Bastilla

Era el matí del 14 de Juliol de 1789.

La Bastilla simbol petrificat del antich absolutisme mostraba orgullós sa gegantina silueta.

El perimetre que tancaba ses vuit torres era doblat per profóns fossos d'aigua fangosa y bruta com la conciencia de sos defensórs.

Aquella fortaleza, presó y tomba, guardaba dins sos calabosos d'aire infecte y humit per les filtracions del Sena, les víctimes dels capritjos de la reialesa.

Envérs aquell monstre de pedra del tirá 's dirigía una multitud inmensa després d'haberse armat de fusells y piques a l'Hotel de Ville y als Invalits.

Alló fou un grandió y terrible espectacle.

Com un mar revolt y ab confussio espantosa cridaba el poble ¡a la Bastilla! y l'inmensa fortaleza com fósil geganti retombá 'l crit ¡a la Bastilla!

Avisáts previament sos estoichs defensórs del atac de la multitud, estaban fortament preparáts pera la defensa y desferen a canonades els primérs grupos que ab més coratge s'aproparen.

Dos valénts, despenjantse ab una corda desde un terrat vehí, trecaren les cadenas del primer pont llevadís y el pont cáu, mes per la boca que deixen oberta sembren la mort ab ses descárregues.

Creix la rabia del poble al veurer la sang de sos compánys y un núvol de bales va a estrellarse per les partés seculares de l'odiada fortaleza.

Els canóns de la Bastilla vomitant metralla aclareixen els compactes grupos de sitiadórs, mes promte quedan coberts d'altres valents.

El ronch só del canó entre crits, sang, fum y els geméchs dels moribobs, causen un estrépit infinit qu'aturdeix a 'ls defensors de la fortaleza y dona mes coratge al poble.

Cap disciplina ni táctica militar els acobla; sos generosos pits els serveixen d'escut.

L'empente del entusiasme 'ls dona forsa pera ferlos aburrir el perill y ab abnegació y deliri sublim es llensen envérs l'últim pont llevadís, entran com desbordat torrent dintre la fortaleza y escampantse a tots indréts, esmicolan les màquines del torment, rompen els grilléts y deslliuren a sos germáns que per llarchs anys sufrien els capritjos d'aquella Cort impúdica.

—Nant á fora á fer fortuna
 —Pues bien ya lo borraré
 pero antes de marchar
 mi opinión le he de dar
 que solo la oiga V:
 Lo juro y lo juraré,
 cien mil veces si V. quiere,
 ¿uapas como en Llagotera
 en la tierra no encontré.

CHANTECLERAIRE.

Bequerrades

En el proveit aparador de can Canet hi ha exposat un cuadro al oli de regulárs dimensións degut al pinzell del Sr. Más.

L' asunto representa un gentil amazona escapada del grupo de Diana que llensa ab má segura una sageta ab un corpolent cervo.

L'escena esta composta magistralment y es sólit y brillant.

Hi ha que veurel.

Son ja algúns els que s'ocupan de deixondir nostre ensopiment ¿ho lograrán?

Siguem optimistas compánys y fem tots un esfors car el mal está en nosaltres mateixos.

El metge inspector de la Peixetería l' altra día va celebrar un *auto de fé* ab cinch caixes de peix estentís preparat pera la venta pública.

Al veure la flama recordaba sens ducta aquella frase llatina.

Salus populi, suprema lex.

Pera evitar el contacte epidermich tan desagradable al temps de calor, s' acaba de crear á París una Lliga contra l' encaixada de má, reemplaçanla pera una lleugera salutació mes noble y elegant.

Per lo que á nosaltres pertany hauriem de crearne un' altre contra la salutació de l' *escanada*, ¿oy senyors pagesos?

Noves

L' altre día tingueren ocasió de veurer com algunes senyoretas lluían en son tsajo nostre símbol.

Nostres coráls mercés.

El judici oral en que es acusat nostre amich en S. Bordas, consecuencia de la odiosa denuncia d'en Roure, tindrà lloch en la Audiencia Provincial de Girona, demá dilluns, día 12.

No ductém que 'l jurat sabrá reconeixer l' ignocencia de nostre company.

Dihuen que nostra vila es la designada per centre d' operacións en la companya de simulacro que en els voltants de la mateixa efectuará la forsa del regiment d' Asia acantonada á Girona.

Ab motiu d'aixó, han estat dos dies entre nosaltres 'ls capitáns enginyers senyors Serra y Boy, que diumenge passat al matí trassareu sobre 'l terreno 'ls planos de las montanyas designadas per efectuar les escolas prácticas, que si no hi ha ncvetat, serán á la primera quince-na de Setembre.

Ab alegría 'ls esperém.

CORRESPONDENCIA

SEBA 'N TENS?—Li grilla molt bé la seba; mes esperem que 'ns enviará tots los articles que tingui y fet ab cuartilles, que no hagim de desfacer sos agravis.

JAUME.—Aquelles tres rosas fan molta olor de... endeviniho.

I. L. B.—Si vol que li publiquem ses xarades, ha d'enviar les solucions.

ANGEL.—Aquesta vegada sí qu' ha resultat esser d'ayguera.

PEPET.—Vols-ti jugar que no te n'has menjat may cap de capellá.

NOY ROCH.—Si t' haguessis firmat ruch t' haurías identificat millor: mira que tractar d' Astronomia sens entendre'hi res....

CARRINCLÓ.—Vosté déu haber après el catalá á Sant Juliá dels Alls. Procuris una Gramática den Bardina; nosaltres no tenim temps per corretjir.

MARIETA.—J' arriba á ser dolent, ja, aquell Nasi... y tant que vosté l' estima.

RONSAI.—No 'ms hi dediquem á escriurer res vert. Guardi-ho pels esperantistes.

UN QUINETO.

Al entrar el trapaser
cor-sorprés de vostra gentilesa
despedintsa la francesa
marxá... y no digué rés.

Dispenseulo era sor-mut, pobre senyor.

E. G. V.—Bé. Está en cartera

AMALIA ROBLES.—Vosté déu esser esgarri-fosa que digui eixas tabernaclerías.

VIROLET DEL CAMPERDUT.—Vosté no sols ha perdut el camp, sinó cullita y tót.

QUIRSE.—Vosté va equivocat. El baláns 's fa cada mes.

Xarades rápidas

1.ª Lletra meteor, negació, musical. Tot nom de dona.

2.ª Lletra, musical, article. Tot nom d' home.

Cog.

Geroglífch

LIQUIT

100, 100, 100,

Comprimít

V I
D

Cog.

Solucions á les —Endevinallas—insertadas en el últim número.

Endevinallas. { 1.ª Ploma.
2.ª Llagosta.

A la Xarada.—Sevilla.

Anuncis

¡Ganga! ¡Ganga!

Estánt á la venta dugues máquines de cusir marca SINGER completament novas, sortidas de fábrica.

Es venen á mitat de preu.

Relació á can Canet.

DALMÁU CARLES Y COMP. = GIRONA.